

De ce nu poartă pantaloni femeile credincioase?

De ce nu poartă pantaloni femeile credincioase?

Timpul nostru este caracterizat, printre altele, prin punerea pe aceeași treaptă a femeii cu bărbatul. Această realitate și-a găsit expresie și în aspectul exterior. Alături de potrivirea în frizură, care există deja de mult, s-a adăugat și purtarea de pantaloni de către femei. În țara noastră, pantalonii sunt un articol de îmbrăcăminte bărbătească, în schimb fusta este o componentă a îmbrăcăminteii femeiești.

De ce nu poartă deci pantaloni femeile și fetele cu adevărat creștine? Pentru că au recunoscut că Dumnezeu a vrut să fie deosebiri între bărbați și femei și a dat fiecăruia poziția și atribuția sa deosebită. Ele doresc să ocupe locul lor arătat de Dumnezeu și nu doresc să șteargă deosebirile voite de Dumnezeu, nici chiar din punct de vedere exterior, prin îmbrăcăminte și comportament. Femeia credincioasă vrea să placă Domnului ei, iar acest lucru nu l-ar putea face dacă, prin purtarea pantalonilor, ar trezi aspectul că dorește să se pună pe aceeași treaptă cu bărbatul și astfel să înlănească nesiguranța în recunoașterea deosebirilor dintre femei și bărbați.

Ce spune Sfânta Scriptură în legătură cu acest subiect?

În Deuteronom 22, versetul 5 citim: „Femeia să nu se îmbrace cu haină bărbătească, nici bărbatul să nu se îmbrace cu haină femeiască; pentru că oricine face acestea este o urâciune înaintea Domnului Dumnezeului tău”. Din acest verset reiese clar că Dumnezeu nu vrea ca un bărbat să poarte îmbrăcăminte femeiască și nici ca o femeie să poarte îmbrăcăminte bărbătească. Persoanele care desconsideră voia lui Dumnezeu în această privință, sunt pentru Dumnezeu „o urâciune”. Într-adevăr, un gând serios!

Prin cuvântul „urâciune”, Dumnezeu denumeste lucruri care îi sunt foarte detestabile, ca de exemplu idolii. Din nefericire, Solomon le-a ridicat soțiilor lui păgâne astfel de idoli, „după Milcom, urâciunea amoniților”, „pentru Moloh, urâciunea fiilor lui Amon” (1 Împărați 11.5, 7). O, de s-ar gândi femeile care se recunosc creștine, și totuși poartă pantaloni, că Dumnezeu folosește aceeași expresie dură pentru idoli și pentru îmbrăcăminte lor!

Trebuie luată problema îmbrăcăminteii bărbaților și a femeilor în sensul strict al cuvântului?

În Romani 15.4 ni se spune: „Și toate câte au fost scrise mai înainte au fost scrise pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care le dau Scripturile, să avem nădejde”. În 2 Timotei 3.15-17 citim: „Din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciune spre mântuire, prin credința în Hristos Isus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să convingă, să îndrepte, să dea înțelepciune în dreptate, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul pregătit pentru orice lucrare bună”.

Oare n-ar trebui copiii lui Dumnezeu să înțeleagă versetul din Deuteronom într-un mod duhovnicesc, să-l pună la inimă și să-l aplice în umblarea practică? Este chiar atât de greu de recunoscut din acest verset că Tatăl nostru dorește să exprime prin deosebirea în îmbrăcăminte bărbătească și femeiască ordinea stabilită de El în creație?

Trăim în ultimele zile, care printre altele sunt caracterizate prin faptul că diavolul are mare succes în seducerea oamenilor în privința poziției bărbatului și a femeii. În Geneza 1.27 citim: „Și Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său... parte bărbătească și parte femeiască i-a creat”. În continuare a stabilit pentru femei poziția de supunere (nu de inferioritate); este o cinste pentru femeie, dacă recunoaște practic această poziție (Efeseni 5.22; 1 Timotei 2.9-15; 1 Petru 3.1-6). Ea arată aceasta printre altele prin faptul că poartă îmbrăcăminte care este în concordanță cu însemnătatea spirituală a textului nostru din Vechiul Testament, precum și cu a textelor din Noul Testament. De asemenea își aranjează părul așa cum o învață Noul Testament (1 Corinteni 11.6-16; 1 Timotei 2.9, 10; 1 Petru 3.3, 4). Și pentru bărbat este o cinste, dacă urmează indicațiile clare ale Cuvântului lui Dumnezeu din 1 Corinteni 11.14 referitoare la părul său.

De la cei care vor să justifice purtarea pantalonilor se aud unele obiecții ciudate. Unii spun că se poartă iarna pantaloni din cauza frigului, iar vara se poartă pantaloni scurți din cauza căldurii. Dar multe femei care resping pantalonii scurți, deoarece mai au puțină rușine, poartă și vara pantaloni lungi și dovedesc prin aceasta fățărnicia acestor obiecții. Alții afirmă că nu este vorba de pantaloni bărbătești, ci de pantaloni confecționați special pentru femei. Dar în țara noastră, pantalonii sunt văzuți ca o îmbrăcăminte a bărbaților, iar fusta ca o îmbrăcăminte a femeilor. Toate aceste pretexte arată că nu vor să înțeleagă indicațiile Cuvântului lui Dumnezeu și nu li se dă ascultare. În schimb se dă ascultare demonului „modă”, prin care diavolul exercită o influență infinită în lume, influență pe care vrea să o aducă și în familia lui Dumnezeu. Toate obiecțiile ar fi fără valabilitate, dacă nu ar fi problema modei. Dar deoarece „doamna modă” poruncește, acestui idol îi este jertfită atât ascultarea față de Cuvântul lui Dumnezeu, cât și cugetul bun.

Este adevărat, Dumnezeu este mare. Dar El se îngrijește chiar și de îmbrăcăminte crinilor și de păsări (Luca 12.6, 24, 27). Să fie indiferent în ceea ce privește îmbrăcăminte copiii Săi, și de dragul lor să abandoneze ordinea Lui în creație? Nu se poate atenționa îndeajuns pentru a nu îngădui astfel de îmbrăcăminte necuviincioasă în casele credincioșilor! Părinții sunt în mod deosebit răspunzători de a fi veghetori și de a interzice totul, pentru ca dușmanul să nu producă spărturi în Adunarea Dumnezeului Celui viu prin îmbrăcăminte necuviincioasă a copiilor lor. Aceeași răspundere o au și soții față de soțiile lor. Domnul să dea mult har în acest sens! El va binecuvânta pe cei care din dragoste față de El, în ascultare față de Cuvântul Lui, mărturisesc și în această privință despărțirea lor de lume.

Din dragoste pentru Domnul Isus, prin care și pentru care au fost create toate lucrurile și care l-a mântuit prin lucrarea Lui de la Golgota, credinciosul va sta cât mai departe posibil de neascultare și de toate principiile care l-ar dezonoara pe Domnul său și i-ar restrânge drepturile. Dacă o soră s-ar gândi că prin purtarea pantalonilor - chiar dacă au o croială diferită de cea a pantalonilor bărbătești - se pune din punct de vedere exterior de partea celor care nu dau cinste voii lui Dumnezeu, ar trebui să-și spună că face răul fiind neascultătoare. Ea nu îl cinstește pe Domnul ei prin îmbrăcăminte sa. Cel mântuit trebuie însă să acționeze în orice privință așa cum Domnul Isus l-a proslăvit pe Tatăl Său aici pe pământ, tot timpul și peste tot. Ce binecuvântare este când și prin comportamentul nostru, precum și prin ceea ce facem arătăm că suntem ai Domnului!

Din revista „Ermunterung und Ermahnung“

clickbible.org